

MASTER NEGATIVE NUMBER

6047.43

சத்திய வர்த்தமானி
புஸ்தகம் 15, இலக்கம் 4
February 1954

Record no. 2698

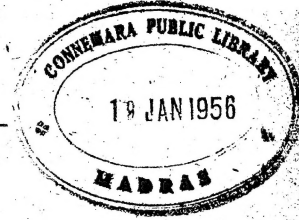
Cattiya varttamāṇi
Pustakam 15, ilakkam 4
February 1954

Record no. 2698

THE MADURA-RAMNAD DIOCESAN MAGAZINE

SATHIAVARTHAMANI

FEBRUARY, 1954

மதுரை-ராமநாதபுரம்

அத்தியட்சாதீனத் தீழிகை

சத்தியவர்த்தமணி

பெப்ரவரி, 1954

Best copy available

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus,
Taramani, Chennai - 600 113, India.

மதுரை-ராமநாதபுரம் அத்தியட்சாதீனத் த்பிகை

பத்திராதிபு:—A. சாமுவேல் ஐயர், செமினரி, பசுமலை.

உதவி பத்திராதிபு:—C. S. தவமணி ஐயர், மண்டபம் கேம்பி.

காரணஜி:—கனம் ஜாஷ்வா அவர்கள், மதுரை-ராமநாதபுரம், அத்தியட்சாதீன பொக்கிஷதாரர், 211 தெற்கு மாரட் வீதி, மதுரை.

பத்திரிகைக் கமிட்டி:—

கனம் பிரடிக் ஜேக்கப், மதுரை.

„ தேவப்பிரகாசம் ஐயர், திண்டுக்கல்.

„ தவமணி ஐயர், மண்டபம் கேம்பி.

„ ஜாஷ்வா, அத்தியட்சாதீன பொக்கிஷதாரர்.

„ A. சாமுவேல் ஐயர், பசுமலை. (தலைவர்.)

முக்கிய பொருளடக்கம்.

1. அத்தியட்சரின் தீர்ப்பு.
2. திருச்சபைச் செய்திகள்.
3. ஞானஸ்நானம்.
4. சிறுவர் பாகம்.
5. டிரோபெனிக்கேயாமாது.
6. இயேசுவின் ஜெபப்பள்ளி.
7. தென்னிந்திய சபை நான்காவது ஸினாடு.
8. மதிப்புரை, விளம்பரம், etc.

தென் இந்திய சபையைச் சேர்ந்த

மதுரை—இராமநாதபுரம் அத்தியட்சாதீனத்தின்

சத்திய வர்த்தமானி

புஸ்தகம் XV பசுமலை, பெப்ருவரி 1954 இலக்கம் 4

வருடசந்தா: 1 ரூ. 8 அணு. தபாற்கூலி உட்பட.

அத்தியட்சரின் கடிதம்

தல்லாகுளம்,

மதுரை,

ஜனுவரி 28, 1954.

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்புள்ள மக்களே,

இந்த மாதத்தில் தென்னிந்திய திருச்சபையின் 4வது ஸினாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் திருச்சபை பல வழிகளில் முன்னேறியுள்ளதென்பது தெற்றான புலப்பட்டது. மாறிக்கொண்டு வருகிற உலகத்திலும், நமது நாட்டிலும், கிராமங்களிலும் திருச்சபையின் வேலையை எப்படிக்க காலத்திற்கேற்றவாறு அமைக்கலாம் என்பதே கூட்டத்தின் முக்கிய விஷயம். இவ்விஷயத்தில் 'கிராம சுயேட்சை ஸ்தலியர்களை குருக்களாக அபிஷேகம் செய்ய' அனுமதி கோரிய நமது அத்தியட்சாதீனத்தின் வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே இதை நாம் மிகக் கவலையோடும் ஜெபத்தோடும் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டி. ஓர் பெரும் உத்தரவாதத்தை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

ராயலசோமாவின் அத்தியக்ஷராகிய மகா கனம் ஹாஸ்பட் சுமித் திரா அவர்கள் மாடதேற்றராக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். தற்சமயம் ஓர் இந்தியர் மாடதேற்றராக இருப்பது நம் எல்லாருக்கும் சந்தோஷம். ஆகவே அவரை நீங்கள் எல்லாரும் உங்கள் இடைவிடா ஊக்கமான ஜெபத்தால் ஆதரிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னையிலுள்ள கனம் ஆர். டி. பால் அவர்கள் மறுபடியும் காரிய தரிசியாகவும், திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந்த கனம் குணமணி அவர்கள் பொக்கிஷதாராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஸினாட்டின் பெப்புட்டி மாடதேற்றராக என்னை தேர்ந்தெடுத்திருப்பதால், தென்னிந்திய சபையின் பொதுவான வேலையில் அதிக நேரத்தை செலவிடத் தேவையாயிருக்கலாம். அவ்வுழியத்தைச் செய்யச் சக்தியும் வழிநடத்துதலும் கிடைக்கும்படி உங்கள் ஜெபங்கள் தேவை.

வடகோள அத்தியட்சாணை சங்கம் தனது அத்தியட்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி மார்ச்சு மீ 16 கூடும். இந்த முக்கியமான விஷயத்தில் கடவுள் அந்த சங்கத்திற்கு வழிகாட்டுமபடி தனி, பொது ஜெபங்களில் நின்க்கும்படி கேட்கிறேன்.

பெப்ரவரி 14-ல் ஆங்ஸத்திரி ஒப்பநாளாக உலகமெங்கும் ஆசரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே நமது சபைகளைச் சேர்ந்த யாவரும் அந்நாளை எல்லா கிறிஸ்தவ வைத்தியர்கள், நர்ஸுகள், பிறவைத்திய ஊழியர்களுக்காகவும், விசேஷமாக மதுரை, இராமநாதபுரம், தயாபுரம், கோஞ்சனே, பசுமலை, மண்டலாடி முதலான வைத்திய நிலையங் களுக்காக ஜெபிக்கும் ஈராக அசரிப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். இவைகள் நமது வைத்திய நிலையங்கள். ஆக ஜெபத்தாலும், நன் கொடைகளாலும் இவைகளைத் தாரபரிப்பது நமது கடமை. சுகிசேஷ ஊழியத்தில் பணியாறிகளை சகமாக்கும் ஊழியமும் ஓர் முக் கியமான பாகம் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வது நமது கடமை. இதை உத்தேசித்து இவ்வருடத்தில் நமது வேர்க்கல் கவுன் சில்கனில் நடக்கும் ஞான்போத ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வது ஓர் பாகத்தை நமது கிராமங்கள் சொஸ்தமுன்னவைகளாகியிருப்பதற் குரிய பயிற்சி அளிக்க திட்டமிட்டிருப்பது எனக்குச் சந்தேகமில்லை.

அநேக சபைகளில் விசேஷித்த ஸ்தோத்திரப் பண்டிகையை ஆசரிக்க ஆயத்தம் செய்யப்படுகிறது. இந்த வரம் கோம்பை சபையார் சந்தோஷமாகவும் தாராளமாகவும் தங்கள் காணிக்கை களைக் கொண்டு வந்த காட்சி எனக்குச் சந்தோஷமளித்தது. மற்ற வர்களும் அவ்விதமே செய்யின் சபைகளில் உள்ள கடன்கள் கடவுளின் ஒத்தாசையால் முற்றிலும் நீங்கும் எனத் திட்டமாய் நம்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாதமும் 'இயேசுனின் ஜெபப்பள்ளி' என்ற நலைப் பில் ஏராளமான பிரதிகள் அச்சடிக்கப்படுகிறதென்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன். உங்கள் ஜெபப் பகுதிகளுக்கும் தனித் தியானத் திற்கும் உங்களுக்குத் தயவில் வரும் இப்பிரதிகளை உபயோகப்படுத்துங்கள். இவைகள் இயேசுனின் ஜெபப்பள்ளியில் முன்னேற நம் யாவருக்கும் அதிகமாய் உதவும்.

இப்படிக்கு,

கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களன்புள்ள ஊழியன்,

ஜெம்ஸ் நியூரிகின்,

அத்தியட்சநர்.

19 JAN 1959

அத்தியட்சரின் அலுவல்கள்

பெப்.	5	சென்னை—வினா அலுவல் கூட்டம்
	6	பனையடிபட்டி—ஸ்தோத்திரப் பண்டிகை
	7	மதுரை—மிஷன் வேலையில் இல்லாத கிறிஸ்தவர்களின் ஆலோசனைக் கூட்டம்
9-10		மதுரை—கமிற்றிகள்
13-14		இராமநாதபுரம்—திட்பபடுத்தல் ஸ்தோத்திரப் பண்டிகை
16		செவ்வட்டி—ஸ்தோத்திரப் பண்டிகை
19		மானாமதுரை—ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை, திட்பபடுத்தல் (புளியன்குளம்)
21		உசிலம்பட்டி—ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை
24-25		திருமறையூர்—வேதக் கல்லூரியின் நிர்வாகக் கூட்டம்
27		வேடி டோக் கல்லூரி—
28		பெரியகுளம், திண்டுக்கல்—ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை
29		கிழக்கு திண்டுக்கல்—ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை
மா. 4-6		நல்லாள்செட்டிபட்டி, விருதுநகர், மூன்றைப்படி ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை
7		மதுரை—பரி. ஜியார்ஜ் ஆலயம்—திட்பபடுத்தல்—வேதாகம சங்க யூரிஷி

திருச்சபைச் செய்திகள்.

1. சபையின் திருளடிகள்.

மார்ச்சு	3	சாம்பற் புதன்கிழமை.
"	5	சர்வலோக ஸ்திரீகள் ஜெபநாள்.
"	7	லெந்து ஞாயிறு 1.
"	14	" 2.
"	21	" 3.
"	25	மங்களவாக்குத் திருநாள்.
"	28	லெந்து ஞாயிறு 4.

2. சர்வலோக ஸ்திரீகள் ஜெபங்கள்.

இது மார்க்சு மாதம் வெள்ளிக்கிழமை 5ம்வ நடைபெறும். இதன் சமயந்தமாய் உபயோகிக்கக்கூடிய தமிழ் பிரதிகளை (பெரி யோருக்காக 100 பிரதிகள் ரூ. 2-8-0), (சிறுவருக்காக பிரதிகள் 100 ரூ. 0-12-0) கனம் சாண்டிவர் அம்மாள், உடன்படாக், கொடைக் கானல் என்ற விவாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

3. “நாம் என் சூழ்நிலைகளுக்கு ரூனஸ்நான் கொடுக்கிறோம்”?

என்ற தலைப்புள்ள தென்னிந்திய சபைப் பிசுரம் ஒன்றை இந்த மாதம் அச்சிடுகிறோம். நமது சபைகளில் ரூனஸ்நான் தற்பை பற்றி பல அபிப்பிராய பேதங்களும், சில சமயங்களில் தப்பதையான போதகங்களும் நடந்து வருவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ரூனஸ்நான் தந்தைப்பற்றி உண்மையான வேத போதனை இன்ன தென் இந்தியேயர்களால் உச்சரிக்கையில் இது வெளிவருவ தோடு பலர் உபயோகத்திற்காக பிரத்தியேகமான 500 பிரதிகள் அச்சிடுகிறோம். இவை தேவையான தேவ ஊழியர் வேண்டிய பிரதிகளைக் கனம் அத்தியட்சரவர்களுக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

4. பசுமலைப் பாடசாலைகளின் வாழ்க்கை ஆரம்ப விழா.

மார்க்சு 5-7 வரை பசுமலையிலுள்ள அங்கசாலைபில் நடைபெறும். அச்சமயம் பல பாடசாலைகளிலிருந்து படிப்பை முடித்து வெளியேறியிருப்போரும் மாணவர் சம்பந்தமாய்ப் பல கூட்டங்கள் நடைபெறும். ஒற்றுமை உணர்ச்சி வளர்ந்தோங்கவும், பழைய நட்பைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும், படிப்பை முடித்துச் செல்லும் மாணவர்களின் திறமையை அங்கீகரிக்கும், அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி அன்புவிடை கூறவும் இது நல்ல தருணம். இக்கொண்டாட்டத்திற்கு அன்பர் அனைவரும் வந்திருந்து சிறப்பித்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

5. “இசேகலின் ஜெபங்கள்”

என்ற தலைப்புடன் மாதந்தோறும் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. இக்கட்டுரைகொண்ட பிரத்தியேகமான பிரதிகளும் எங்களிடமுண்டு. தங்கள் சபைகளில் இவைகளை உபயோகிக்க விரும்பும் தேவ ஊழியர் எங்களுக்குெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

6. 1954—கிராம ஊழியர் பஞ்சாங்கம்.

ஆராதனை நடத்தும் எல்லா தேவ ஊழியருக்கும் இது மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். எவ்வாறும் எளிதில் வாங்கி உபயோகிப்ப

14 JAN 1956

பதற்கேதுவாய் இதன் விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாங்கம் விலை 4 அனா மத்திரம். சில காப்பிகள் மாதந்திரம் கைவசமுள்ளன. ஆக உடனே மதுரை டயோசின் புத்தக டிப்போ விற்குக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

7. கிறிஸ்தவ வாலிபத் தலைவர்கள் மகாநாடு.

பல காரணங்களைப்பிட்டு இது ஜனவரியை நிரூபிப்பவனத்தில் நடக்க முடியாததுபற்றி விசனிக்கிறோம். இனிக் கூடும் இடத்தை யும் தேதிக்கிணையுமற்றிக் காரணகாலத்தில் விளம்பரப்படுத்துவோம் என்று அத்தியட்சாதின் இளைஞர் ஊழியர் எழுதுகிறார்.

நாம் ஏன் சூழ்நிலைகளுக்கு ரூனஸ்நான் கொடுக்கிறோம்?

நாம் தேவனால் இயேசு கிறிஸ்துக்குள் மீட்கப்படுகிறோம். நம்முடைய கிரியைகளினால், அல்லது நம்முடைய விசுவாசத்தினால், அல்லது நம்முடைய மனமாறுதலினால் நாம் மீட்கப்படாமல், கிறிஸ்து விலேயே நாம் மீட்கப்படுகிறோம். அவராலேயே நாம் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம். “அவரே நம்மை இருளின் அந்தகாரத்தினின்றும் விடுவதற்காக, தமது அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்தில் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்.” இவ்விதமாய் அந்தகாரத்தினின்றும் ஒளிபின் ராஜ்யத்திற்குள் பிடுவெடுக்கிறதற்கு கிறிஸ்துவால் நியமிக்கப்பட்ட பிரத்தியட்சமான் அடையாளம், ரூனஸ்நான்மே. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு ரூனஸ்நான் அடையாளமாயிருக்கிறது.

பகுத்தறிவுற்ற சூழ்நிலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரூனஸ்நான் தலை, சில கிறிஸ்தவர்கள் ரூனஸ்நான் என்றே நம்புகிறதில்லை. இக்கொள்கையைத் தென் இந்திய சபை மதிக்கிறது, ஆனால் ஆமோதிக்கிறதில்லை; இச்சபை, சூழ்நிலைகள் ரூனஸ்நான் உண்மையான ரூனஸ்நான் என நம்புகிறதில்லை, சூழ்நிலைகள் ரூனஸ்நான், ரூனஸ்நான்மேயல்ல என பானிதநடக்க அதின் அங்கத்தினருக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை.

சூழ்நிலைகள் ரூனஸ்நான் தலை நிராகரிப்பது தங்கள் கடமை. பென மன்பூர்வமாக என்னுடையதற்கு சகோதரான பாப்டிஸ்ட் சபையார் கூடும் (Baptists) காரணங்கள் என்ன என்று கவனிப்போம். அக்காரணங்களை நாம் ஊன்றி ஆராயவேண்டியது அவசியம். நமது மீட்டி தேவனுடைய கிரியை என்று கூறியுள்ளோம். நாம் பாவினாயிருக்கையில் நமக்காக மரிக்கும்படி அவர் தமது குமாரனைத் தந்தருளினார். நாம் மீட்கப்படுவதற்கு முதலாவது நாம் முன்வர

வேண்டுமென அவர் காத்தாக்கொண்டாராம். நமது மீட்பை சம்பாதிப்பதில் அவர் கமக்கு முடிந்திருக்கிறார். என்றபோதிலும் அவருடைய மீட்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அந்த மீட்பு நமமில், மம்மையல்லாமல் பரிசுபடுத்தியிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மரணம் நமக்கு பயன்படவேண்டுமானால், நாம் நம்மை அவருக்கு ஒப்புவித்து, நமது தனிப்பட்ட சுயநல ஸோக்கங்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, கடமையில் அவர் ஜீவிக்க இடம் கொடுக்கவேண்டும். நாம் அவரோடுமிருந்து உயிரோடிருக்கவேண்டியவர்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் “விசுவாசம்” என்பதின் கருத்து இதுதான். ஆனால் பகுத்தறிவற்ற குழந்தைக்கு இத்தகைய விசுவாசம் இல்லை, என்றதோர் விவாதம் எழும். மேலும் இந்த விசுவாசமில்லாமல் நாம் கிறிஸ்துவின் உண்மையான அடிப்படைகளாகியிருக்கமுடியாதாகையால் குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம்மொடுக்கிறது தப்பிடும் என்பார். இதற்கு நாம் என்ன பதில் சொல்லுவோம்?

முதலாவது நாம் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில், இவ்விஷயத்தை ஓர் வேத வசனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு முடிவுகட்ட இயலாதினப்போது. குழந்தை ஞானஸ்நானம்பெற்ற சம்பவம் வேதாகமத்தில் திட்டமாகக் கூறப்படவில்லையென்பது உண்மைதான். (என்றாலும், பின்சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் குழந்தைகளும் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு). அங்கனமே கிறிஸ்தவப் பெற்றோரின் குழந்தைகள் ஞானஸ்நானம் பெறாமல் வளர்க்கப்பட்ட சம்பவமும் வேதாகமத்தில் காணப்படவில்லை யென்பதும் உண்மைதான். இந்த விஷயத்தில் வேத வசனங்களைச் சான்றாகக் கொண்டு எளிதில் ஓர் முடிவுகட்டக் கூடியதாயிருக்குமானால் இந்த விவாதம் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் உண்டாயிருக்கமாட்டாது. இந்த விவாதம் ஏற்பட்டதே கிறிஸ்தவர்களுக்கிடையே மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தான். இவ்விவாதத்தைக் குறித்து இரு குறிப்புகள் கவனிக்கப்படத்தக்கவை. முதலாவது, குழந்தைகள் ஞானஸ்நானத்தை எதிர்த்தவர் கள் (சரித்திர ஆதாரங்கள் காண்பிக்கும் அளவில்) இதை ஓர் தூதன் வழக்கமனைக் குறிப்பிடவில்லை. அப்போதைய குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கவில்லை யென்றும் சொல்லவில்லை. அப்போது தவர்கள் அங்கனம் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லியிருந்தால் இவ்விஷயம் இறுதியான தீர்ப்பை அப்போதே அடைந்திருக்கும். சாத்தியப்பட்டிருந்தால் இக்காரணத்தைக் கையாண்டிருப்பார்கள். என் பது நிச்சயம். இரண்டாவது, குழந்தைகள் ஞானஸ்நானத்தை எதிர்த்தார் கூறிய காரணம்; ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் செய்தியும் பட்டும் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படமாட்டாதாகையால் அந்திகாவம் வரையும் ஞானஸ்நானம் பெறாமலிருப்பது உசிதம் என்பதே. தற்காலத்தில் குழந்தைகள் ஞானஸ்நானத்தை எதிர்ப்போர் இக்காரணங்களைக் கூறுவதேயில்லை.

மேலும் புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களை எழுதினவர்கள், முன் சவிசேஷத்தையே கேள்விப்பட்டாதவர்களின் மத்தியிலிருந்து புதிதாக கிறிஸ்தவர்களான காலத்தைப் பற்றியே எழுதினர். ஆகையால், இயல்பாய் அவர்களுடைய கவனமும் கருத்தும் சவிசேஷத்தைக் கேட்டு மனந்திருப்பின முதியோர் ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றினதாகவே இருந்தது. (தற்காலத்திலும் புறதேச சவிசேஷகர்களுடைய பிரசங்கங்களிலும், தூங்கலிலும் இத்தகைய கருத்தையே காணலாம்). இந்நாளிலும் புதிதாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஓர் சபைக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுகிறவர், சபையார் தங்கள் குடும்பங்களோடு ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தாலும், குழந்தைகளைப் பார்த்தல், முதியோரைப் பார்த்தல் தான் பிரசங்கஞ்செய்யார். எனவே, புதிய ஏற்பாட்டில் ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பது யாவும் முதியோர் ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றினதாயிருப்பது இயல்பு. என்றாலும், புதுக் கிறிஸ்தவர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது அவர்கள் குழந்தைகளுடன் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்ற அனுமானம் பொருத்தக்கூடிய பல வேத வசனங்கள் உண்டு. உதாரணமாக: பரி. பேதுரு தமது முதல் பிரசங்கத்தில் “வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும்... உண்டாயிருக்கிறது” என்றார். பிலிப்பி பட்டணத்தில் விதியாரும் “அவன் விட்டாரும்” ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். சிறைச் சாலைக்காரனும் “அவனுடையவர்கள் அனைவரும்” ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். இச்சம்பவங்களிலிருந்து இயல்பாய் மிகப் பொறுத்தமாதிக் தேன்றும் கருத்து, முழுக் குடும்பங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதன் என்பதே.

இவை, நாம் கவனிக்கவேண்டியதோர் குறிப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அதாவது நாம் தனிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்காமல் கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தினுள் குழந்தைகளுக்கே ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறோம் என்பதே. அதேனினாலும் பவர் சோந்திருந்தாலும் குடும்பம் என்பது ஒன்றுதான் என நாம் பார்க்குகிறோம் முழுக்குடும்பம் ஒன்று சோந்திருக்கிறது எனவே தேவன் முழுக்குடும்பத்தையும் தமது கிருபையின் உடன்படிக்கைக்குள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறார். அதோடு குடும்பத்தினுள் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் திராணிக்குத்தக்கதாக விசுவாச ஜீவித்திலும் கிறிஸ்தவப்பெற்ற அன்பிலும் வளர வேண்டுமென விரும்புகிறார். முழுக் குடும்பமும் பரிசுத்த குடும்பமாயிருக்க வேண்டும். இந்த விசுவாசம் பரி. பவுலுக்கு அதிகமாயிருந்ததால் ஓர் தகப்பனுவது தாயாவது மனம் திரும்பாமலிருந்து யாதாமொருவர் கிறிஸ்தவராயிருந்தால் முழுக் குடும்பமும் பரிசுத்தமெனக் கருதினார். (1 கொரி. 7:14) கமக்கும் இந்த விசுவாசமிருப்பதினாலே, விசுவாசிகளான பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளை விசுவாசிகளாக வளர்ப்பது

போம் என்று கூறும்போது நாம் குழந்தைகளுக்கு ரூனஸ்ரானம் கொடுக்கிறோம்.

இவ்விதமாய் குடும்பம் முழுவதும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைக் குள்ளாகி விட்டது. ஏனென்றால் குடும்பத்தினுள்ளோர் பிறப்பிற்கு முன்னரே தேவன், கிறிஸ்துவின் பூவொய் உலக ரட்சிப்பை நிறைவேற்றிவிட்டார். தேவன் முந்தி நடப்பித்திருப்பியின் கிரியையை ரூனஸ்ரானம் அறிவித்து, அக்கிருபையை முழுக் குடும்பத்திற்கும் அருளுகிறது: அப்படியானாலும் மனிதன் கடவுளிடம் திரும்பி அவனுடைய கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய உத்தரவாதம் அவனுக்கு உண்டே, அதைப்பற்றியென்றே அந்த உத்தரவாதம் முதிர்ந்தது. ரூனஸ்ரானத்தின்போது, விசுவாசத்தின் திடமாய், முழுமனதுடன், பகிரங்கமாய், கிறிஸ்துவைத் தங்கள் சொந்த ஜனாதவராகவும் இரட்சகராகவும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது பூரணமாக விளங்கவேண்டும். குழந்தைகள் ரூனஸ்ரானத்தில் இந்த உத்தரவாதம் பெற்றோரையும், சபையாரையும் (ரூனப் பெற்றோர் சபையின் பிரதிநிதிகளாவர்) பொருத்தது. அவர்கள், அக்குழந்தை தன்னையே மனதா கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் காலமளவும், அதைக் கிறிஸ்துவனுடையதாக வளர்ப்போமென வாக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பின்னர் திட்டப்படுத்தலில், அவ்வது அதைப்போன்ற ஆராதனையில் ரூனஸ்ரானம் முத்திரிக்கப்பட்டு பூரணப்படுத்தப்படுகிறது. இது செய்யப்படுமளவும், சபையின் சிவக்கியங்களையும், உத்தரவாதங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள ஒருவரையும் நாம் அனுமதிக்கிறதில்லை. இவ்வகையில் நாம் பாப்டிஸ்ட் சபையார் (Baptist) கொள்கைக்குப் பூரணமாக உடன்படுகிறோம். ஆனால் குழந்தையை ஆரம்ப முதல் உடன்படிக்கையின் ஜனங்களோடு சேர்ந்தாகவே நடத்தி, அக்குழந்தை படிப்படியாக உடன்படிக்கையின் ஆதிர்வாதங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகப் பயிற்றுவிக்கிறோம். குழந்தைப்பருவ முதல் புருஷனாகவரையுமுள்ள ஒவ்வோர் கட்டத்திலும், தேவனுடைய அன்புக்கு அவன் பாத்திரமானதற்க்க தன்மையில் பெருகி வர ஆத்தாமாவுக்கு வேண்டிய உதவியைப் பெற்றோரும் சபையாரும் செய்கின்றனர். ஓர் குழந்தை பகுத்தறிவுபெற்று விசுவாசிக்கத்தக்க பருவமடைந்த பின்னரே ரூனஸ்ரானம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் காத்திருக்கிறதில்லை. அங்ஙனம் செய்வது கிரியத்தப்பாகும். குழந்தையின் விசுவாசத்தை (இரண்டாவதத்தை) முதன்மையாக்கக்கொண்டு தேவனுடைய கிருபையின் கிரியைக்கு (பிரதானமானதற்கு) இரண்டாம் ஸ்தானம் கொடுப்பது ஒழுங்கல்லவே. தன்னைக் கருத்தாய் ஆராய்ந்து பார்க்குகிறகிறிஸ்தவன், தான் ரூனஸ்ரானம் பெற்றபோதிலும் தேவனுடைய உடன்படிக்கையை அர்த்தமற்றதாகக்கி, தேவனுடைய அன்பைப் பழித்து நடந்த சமயங்களை உணர்ந்து, மனந்திரும்பி வெட்கத்துடன் கெட்டகுமார

ரணப்போல் தகப்பனுடைய லீட்டுக்குத் திரும்ப வருவானாலும், நாம் அவனுக்குத் திரும்ப ரூனஸ்ரானம் கொடுக்கிறதில்லை. அவனுக்குத் திரும்ப ரூனஸ்ரானம் கொடுத்தால் அவன் தன்னை வஞ்சித்துக் கொண்டு நுந்ததை உறுதிப்படுத்தினதற்கும், அல்லாமலும் அவன் தேவனுடைய கிருபையின் உடன்படிக்கையின் ஜனத்திரளுக்குள் ரூனஸ்ரானம் பெற்றான் என்ற நிலையான சத்தியத்தை மறுப்பதுமாகும். அவன் தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு அஞ்சைதபோல் சவிகாரப் புத்திரனாகப்படுமபடி வராமல், தன் புத்திரபாத்தியஸையைச் சில காலம் மறந்துபோயிருந்த மகனாகவே வருகிறான். ரூனஸ்ரானத்தில் தேவன் அவனை மகனாக ஏற்றுக்கொண்டதை ஒரேதாம் விளம்பி னார். அவன் அதை மறந்துபோனாலும் அவன்பெற்ற ரூனஸ்ரானம் என்றும் நிலைநிற்கும்.

இது விஷயத்தை ஆராய்ச்சி செய்த எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் உண்மையான ரூனஸ்ரானம் திரும்பக் கொடுக்கத்தக்கதன்று என ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். ரூனஸ்ரானத்தினுள்ள இந்த அம்சத்தை கலீயானைத்திரு ஒப்பிடலாம் எங்ஙனம் விவாகம் குடும்ப ஜீவியத்திற்கு ஆரம்பமோ அங்ஙனமே ரூனஸ்ரானம் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திற்கு ஆரம்பம். சில சமயங்களில் ஒருவரைப்பற்றியோருவர் ஒன்றும் அறிந்துகொள்ளாத இருவர், கலீயானம் என்றால் என என்னே தெரிந்துகொள்ளாத நிலையில் விவாகத்தால் இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம். கலீயான வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு சுமார் 10 வருஷங்களுக்குப் பின் ஒருவரையொருவர் அறிந்து, விவாக நிலையின் மென்மையை உணரும்போது “நாம் முன் செய்த விவாகம், விவாகமல்ல, நாம் திரும்பவும் விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும்” என்று சொல்லுவார்களா? ஒருபோதும் சொல்லமாட்டார்கள். ஒரு வேளை அவர்கள் சண்டையிட்டுப் பிரிந்திருந்த, பின்னர் நம்மனம் பொருத்தி கூடியவாறு இசையும்போது தாங்கள் திருபயவும் கலீயானம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவார்களா? அல்லவே அவல். கலீயானம் ஒரே தடவைதான். அதுபோலவே ரூனஸ்ரானமும் கிறிஸ்துவின் மீட்புக்கும், கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் ஆரம்பத்திற்கும் ஒரேதாம் ஏற்பட்ட அடையாளமாயிருக்கிறது எனவே ரூனஸ்ரானம் திரும்பவும் கொடுக்கத்தக்கதன்று ஒரு வேளை ஒருவன் தான் ரூனஸ்ரானம் பெற்றபோது தனக்கு ஒன்றுதொழியாது என்று சொன்னாலும் ரூனஸ்ரானம் ரூனஸ்ரானத்தான். அவன் கிறிஸ்துவனாகிவிடுகிற திரும்ப அவரிடம் வந்தபோதிலும் அவனுக்குத் திரும்பவும் ரூனஸ்ரானம் கொடுக்கிறதில்லை குழந்தைப் பிராப்தில் ரூனஸ்ரானம் பெற்ற ஒரு மனிதன் திரும்ப ரூனஸ்ரானம் பெற்றால், ஒன்று அவன் முதலாவதுபெற்ற ரூனஸ்ரானம் ரூனஸ்ரானந்தர

னென்ற விசுவாசமற்றிருக்கவேண்டும்; அல்லது, அவன் தான் செய்
கிறது இன்னதென்று அறியாதவனாயிருக்க வேண்டும்.

இறுதியாய் இவ்விஷயத்தை மூன்று வாக்கியங்களில் சுருக்கிச்
சொல்லலாம் :—

1. கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு நாம்
ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறோம்; ஏனெனில், அங்கனம் செய்வதால்
கிறிஸ்தவம், அப்போஸ்தலரும், ஆதி திருச்சபையும் அளித்த உபதே
சங்களுக்கும் அனுஷ்டானங்களுக்கும் நாம் உண்மையுள்ளவர்களா
யிருக்கிறோமென்ற விசுவாசம் நமக்குண்டு.
2. நமது உடன் கிறிஸ்தவ சகோதரான பாப்டிஸ்ட் சபையா
ரின் (Baptist) கொள்கைகளை மதித்து அவர்களோடு அந்நியோன்ய
மாய் வாழ்ந்து ஐக்கியப்படுவதற்குக் கூடுமான பாவற்றையும்செய்ய
விரும்புகிறோம்.
3. தென் இந்திய சபையின் அங்கத்தினர் திரும்பவும் ஞான
ஸ்நானம் பெற வே, கொடுக்கவோ நாம் அனுமதிக்கிறதில்லை;
ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்தின் தன்மை அதைத் திரும்பக் கொடுக்க
சக்தக்கதன்று.

—தேனினிதீய சபைய் பிரகடம்.

சிறுவர் பாகம்

(கனம் தளமணி காபிரியேல் அம்மாள், மதுரை)

உங்களுக்கு ஒரு விடுகதை சொல்லப்போகிறேன் :—

“நான் பலவினமாய் இருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்” என்பது.

உங்களில் எத்தனைபேர் இதைச் சரியாய் விடுவிக்க முடியும்?
உங்களுக்கு விளங்கக்கூடிய விதமாய் நானே அதை விடுவிக்கப்
பிரயாசப்படுகிறேன்.

ஒருநாள் சாயங்காலம் சுமார் ஆறுமணி இருக்கும். ஒரு
பெரிய பட்டணத்தில், பட்டணவாசிகளை அங்குமிங்கும் கொண்டு
செல்லும் கார் ஓரிடத்தில் வந்து நின்றது. அங்கே காத்திருக்கொண்டு
நின்ற ஆண்களும் பெண்களும் அதிலே ஏறிக்கொள்ளப் பிரயாசப்
பட்டார்கள். ஆனால் ஆண்கள் அதிக தைரியத்தோடே காரில்
முந்தி ஏறி வசதியாக உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். பெண்களோ

கடைசியாகக் கஷ்டப்பட்டு ஏறினாலும் உட்கார இடமில்லாமல்
மேலே மாட்டப்பட்டிருந்த கம்பத்தையும் தோல் கயறுகளையும்
பிடித்து, கார் ஓடுகையில் முன்னும் பின்னும் அசைந்து அசைந்து
சங்கடப்பட்டார்கள். அங்கே பலமுள்ளவர்கள் பலமுள்ளவா
களாகவும், பலமிலாதவர்கள் பலமிலாராயும் காணப்பட்டார்கள்.
கார் சிறிது தூரம் சென்றது. திரும்பவும் ஆட்களை ஏற்றும்படி
கிறகிலேண்டிய இடத்தில் நின்றது. அங்கே ஒரு பெண் தனது
தோளில் ஒரு நொண்டியப் பின்னையைத் தூக்கிக்கொண்டு, தனது
கைகையில் அந்த நொண்டிய்பின்னையின் கடைக்காக உபயோகிக்கும்.
கலைத் தடிவாய் பிடித்துக்கொண்டு அந்தக் காரில் ஏறினாள்.
காரில் இடமில்லாமல் நிறைந்திருப்பதைக் கவனித்துக் “கடவுளை
நான் என்ன செய்வேன், நீர் தான் எனக்கும் என் பின்னேக்கும்
உதவி செய்பவனே” என்று வேண்டிக்கொண்டாள். இவளைப்
பார்த்தவுடனே அங்கே உல்லாசமாய் உட்கார்ந்திருந்த எல்லா
ஆண்களும் எழுந்து கின்றுகொண்டு, “இங்கே வா, என்னிடத்தில்
உட்கார்ந்துகொள், இங்கே வா, இங்கே வா” என்று தன் தன்
இடத்தை அந்த பரிதாபகமான பெண்ணுக்குக் கொடுக்க ஆசைப்
பட்டார்கள். ஏன்?

அந்தப் பெண் ஒரு சாதாரண அந்தஸ்துள்ளவள். மேலும்
ஒரு நொண்டியப் பின்னையைத்தான் உடையவளாயிருந்தாள். ஆனால்
“அங்கிருந்த அநேகம் பலமுள்ள ஆண்களைப் பார்க்கிலும் அவளும்
அவளுடைய நொண்டியப் பின்னையும் பலமுள்ளவளாயிருந்தாள்
கள்.” “நான் பலவினமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாய்
இருக்கிறேன்.”

பரி, பவல் என்பவருக்குச் சரீரத்திலே ஒரு முள் கொடுக்கப்
பட்டிருந்தது என்று வாசிக்கிறோம். அந்த முள் அவருக்குப்
பயத்தையும் வேதனையையும் கொடுத்து அவருடைய ஊழியத்
திற்குத் தடை செய்துவந்த சரீரோபத்த தொந்தரவாய் இருக்க
லாம். அது என்னவாயிருந்தாலும் அது அவருக்குப் பல
வினத்தை உண்டுபண்ணியது. அனாதைத் தன்னிவிட்டு நீக்கப்போடும்
படி மூன்று முறை பவல் இயேசு சவாமிபிடம் வேண்டிதல் செய்
தார். “அதற்கு அவர்; என கிருபை உனக்குப் போதும்; பவ
வினத்திலே என பவம் பூரணமாய் விளங்கும்” என்றார். அதற்குப்
பும் பவல் மிகுந்த ஆறுதல் உள்ளவராய், பவலீனம், சோர்வு
காணப்படுகையில் கிறிஸ்துவின் வல்லமை தன்னில் தங்கித் தன்
னைப் பலப்படுத்துவதைத் தன் சொந்த அனுபவத்தில் கண்டவராய்,
“கிறிஸ்துவினியித்தம் எனக்கு வரும் பவலீனங்களிலும், நிறைக்களி
லும், நெருக்கங்களிலும், துன்பங்களிலும், இடுக்கண்களிலும் நான்
பிரியப்படுகிறேன்.” “அந்தப்படி நான் பவலீனமாயிருக்கும்

போதே பலமுள்ளவனுப் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்குமாடி என் பெலவீனங்களைக் குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மை பாராட்டுவேன்” என்கிறார்.

அந்த ஏழைப் பெண்ணும், அந்தக் கால் இழந்த பிள்ளையும் மிகவும் பலவீனர், உதவியற்றவர். அவர்களையே பலவீனத்திலே கிறிஸ்துவின் வல்லமை பூரணமாய் விளக்கினபோது, பலமுள்ளவர் களைப் பார்க்கிலும் பலமுள்ளவர்களாகிறார்கள். சிறுவர்களாகிய நாரும் எத்தனையோ காரியங்களில் பலவீனராய்க் காணப்படுகிறோ மல்லவா? விவாதியுண்டு, வறுமை, தன்பம், கவலைபுண்டு, மனச் சோர்வடைவது அவசியமில்லை. கிறிஸ்துவின் வல்லமை நமக்கும் அளிக்கப்படும். அதை நாம் நம்பி, தைரியத்தோடே அன்றாடக் கடனையைச் செய்து வருவோம்.

“அந்தப்படி நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவ னுப் இருக்கிறேன்.” (II கொரி. 12: 10).

ஃரோபேனிக்கியா மாத அல்து விடாமுயர்சியுள்ள ஜெபத்தின் வெற்றி.

(மத். 15: 21-29—மார். 7: 24-31)

“நீங்கள் புறஜாதியார் நாடுகளுக்குப் போகாமலும், சமாரியர் பட்டணங்களில் பிடுவெசியாமலும், காணாற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் விட்டாரிடத்தகுக்குப் போங்கள்” (மத். 10: 5, 6) என்று தம் சீடருக்குப் பணித்த இயேசுபெருமான் தாமே, ஓய்வின் காரணமாகப் புறஜாதியார் நாடான ஃரோபேனிக்கியாவகுச் செல்கின்றார். அங்கு ஃரோபேனிக்கியா நங்கைக்கு விதிவிக்காக இரக்க முறமுள்ள பூரிகின்றார். இவ்வாறே சமாரியா மங்கைக்கும் ஆசியருள்ளினதும் கவனிக்கத்தக்கது. (யோவா. 4: 1-42) பரிசேயரின் பொறுமையின் காரணமாகவே ஆண்டவர் யூதேயாவைவிட்டுச் சமாரியா நாட்டின் வழியாகக் கலீலேயா சென்றார். அப்போது தான் சமாரியா மங்கையைச் சந்தித்தார். அவ்வாறே பரிசேயரின் பகைமையினிமித்தமே (மார். 7: 1-23) இஸ்ரவேல் நாட்டைவிட்டுத் தீரு ஃரோபேனிக்கியா பட்டணங்களின் எல்லைக்குப் போனார். கலீலே யாக் கடலின் கீழ்க்கரையைக் கடந்து சென்றாலும், கலீலேயாவிலே யே தங்கியிருந்தாலும் அவர் எதிர்பார்த்த ஓய்வு கிடைத்திராது. ஆதலால்தான் அவர் கலீலேயாவிற்கு வடமேற்கிலிருந்த பேனிக் கியா நாட்டிற்கேகிறார்.

பேனிக்கியா நாடு ஒரு காலத்தில் உலகிலேயே முத்தரமான கடல் வாணிகமுடையதாய்த் திகழ்ந்தது. ஆனால் ஆண்டவர் காலத் தில் உரோமைப் பேரரசுக்குட்பட்ட சிரியா மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாய் விளங்கினது. ஆகையால்தான் ஃரோபேனிக்கியா என்ப பட்டது. இந்தப் பழம்பெருமக்களான பேனிக்கியா என்ப ஷோழியின் அரிச்சுவடியை வழங்கினவர் என்பது ஆராய்ச்சி யாளர் முடிவு. இஸ்ரவேலால், யோசுவாவின் காலத்தில் அந் நாட்டின் மக்களான காணியார் ஜெபிக்கப்பட்டனர். ஆயினும் யோசுவா 13: 1-13 ஆம் 17: 12-13 ஆம் கண்டபடி அம்மாரினுள் ஒரு சிலர் அந்நாட்டில் மீள்நிறுத்தனர் என்பதும் அவர்கள் ஆண்ட வர் காலம்வரை அங்கிருந்தனர் என்பதும் புலப்படும். அவர்களை இஸ்ரவேல் பெரிதும் வெறுத்துப் பகைத்தனர். இத்தற்குச் சான்று கள் தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களுள் பரக்கக் காணலாம். ஏசா. 23, எரே. 25: 22, 27: 3, 47: 4, ஏசேக். 27: 8, 28: 21, 32: 30, யோவேல் 3: 4, சகரி. 9: 2 முதலிய வேதப் பகுதிகளைக் காண்க. அப்படிப்பட்ட பகைவர் நாட்டில் எவரும் தம்மையறிபார் என்றும் அதுவே சிறிது ஓய்ந்திருக்கத் தகுதியானது என்றும் கருதியே ஆண்டவர் அங்கு சென்றனர்.

தீரு ஃரோபேனிக்கியா மாகாணம்

இராகமாலிகை

(மாரீப்பொழுதிலே)

ருபகம்.

செஞ்சுருட்டி

ஃரோபேனிக்கியா — தேசத்தின்

தீரு ஃரோபேனிக்கியா — தேசத்தின்

பேரோபேனிக்கியா — தேசத்தின்

பெருமபுகழ் படைத்தனவே.

ஆதிலே அரிச்சுவடி—அதனை

அளித்ததும் பேனிக்கியா.

ஒங்கும் கடல் வாணிகம்—அதிலே (ஏசா. 23: 2)

உயர்ந்ததும் பேனிக்கியா.

பியாது

காணுன் தேசத்திலே—திகழ்ந்த

காணிய மக்களை

மேனான் இசரவேல்—ஜெபித்தே

விரட்டியபடித்தனவே.

சிந்துரைலி

அம்மபிலி மீந்தவர்—அந்நாளில் (யோசு. 13:1, 17:12, 13)

அங்கு குடியிருந்தார்.

இம்மியும் விரும்பாது—பூதர்கள்

இவர்களையே வெறுத்தார். (எசா. 23, எசே. 28:21)

மோகனம்

பரிசேயரும் ஏரோதுவும்—இயேசுவைப்

பகைத்த காரணத்தால் (மத். 15:1-20)

ஒரு சில நாட்கள் அங்கு—ஆண்டவர்

ஓய்ந்திருக்கவே சென்றார். (மார். 7:24)

நாதாஸக்கிரியை

நமது நிழல் நமக்கு—முன்னாலே

நடந்திடும் தன்மைபோலே

அவையும் நம் ஆண்டவரின்—புகழே

அவருக்கு முன் சென்றதே. (மார். 7:24)

வீ. ஜெயராஜ்.

(தொடரும்)

இயேசுவின் ஜெயம்ப்ளி.

நான்காம் பாடம்.

‘ஆசனம் இவ்விதமாய் ஜெபிப்புகள்’;

அல்லது

மாதிரி ஜெபம்.

‘ஆதலால், நீங்கள் ஜெபம் செய்யவேண்டிய விதமாவது: பரமண்டலங் களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே’ மத். 6:9

மாதிரிக்கருக்கும் வல்லமையைப்பற்றி ஒவ்வொரு ஆசிரியனுக் கும் தெரியும். அவன் மாணவன் எதைச் செய்யவேண்டும்? எப் படிச் செய்யவேண்டும்? என்று சொல்வதோடு நின்றவிடாது, அது உண்மையில் எவ்வாறு செய்யப்பட்டாக்கூடும் என்பதையும் குழந் தைக்குச் செய்தும் காட்டுகிறான். நமது பவனினத்திற்காங்கி நமது

பரம ஆசிரியன், நமது பரம தந்தையிடம் நெருங்கும்போது நாம் எந்த வார்த்தைகளைக்கொண்டு சொல்வோமோ அந்த வார்த்தை களையே நமக்கு அருளியிருக்கின்றார். அவ்வார்த்தைகளில், நித்திய வாழ்வின் அல்லது அமர வாழ்வின் முழுமையையும் புதுமையையும் அருளுகிற ஒரு ஜெபமுறை உண்டு. ஒரு குழந்தையையும்கூடச் சொல் வக்கூடிய அளவிற்கு எளிதாகவும், கடவுள் நமக்குள்ளும் சகல பேதுகளின் முழுப்பரப்பையும் அடக்கிய தெய்வீக சம்பந்தாக வும் அந்த ஜெபம் இருக்கிறது. அதுமட்டுமா? மற்றெல்லா ஜெபங் களுக்கும் அதுமாதிரியாகவும் பரவசம் தருவதாகவும் உளது. மேலும் கடவுள் திருச்சமுதத்தின்முன் நமது ஆத்தமர்க்களின் ஆழந்த முறை யீடுகளாக அமைந்து, நம்மை எப்போதும் அதன்னைடை இழுக் கிறது.

‘பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே!’ இப்போற்றித் திருமொழியினை இரவீப்பதற்கு, பரிசுத்த வேதாகமத்தில் காணப் படும் அடியார்கள் எவருமே கடவுளைத் தமது தந்தை என்றழைக்கத் துணியவில்லை என்பதை நினைவுகூரவேண்டும். திருக்குறளின் தமது தந்தையே நமக்கும் தந்தை என்பதைக் காட்டிலே வந்தார் என்ற அசியமமான வெளிப்படுத்தலின் மைய நிலையில், இந்தப் போற்றித் திருமொழிகள் சேர்க்கின்றன என்பதை உணர்தல் வேண்டும். பரம தந்தையாகிய கடவுளுக்கு நாம் பிள்ளைகளாகும்படியாக, சாபத்தி லிருந்தும் நம்மை மீட்பதாகிய இரகசுண்ணிய இரக்கியும் அந்த ஜெபத் தில் அடங்கியிருக்கிறது. புதிய பிறப்பிலே பரிசுத்தாவியானவர் புதிய ஜீவன் அருள்வதாகிய புதிய பிறப்பின் இரக்கியமும் அதில் உண்டு. விசுவாசத்தின் இரக்கியமும் அதில் உண்டு எப்படியெனில், இரக்கிப்பானது பூர்த்தியாகுமுன்னரே அல்லது அதனை விளக்கிக் கொள்ளுமுன்னரே, இனி வாப்போரும் அந்த ஆசிரியக் அனுப வத்திற்கு அடியார்களை ஆயத்தப்படுத்தும் வகையில் அந்த ஜெபம் அடியார்கட்குநுள்பட்டிருக்கிறது. இப்போற்றித் திருமொழிகள் அவற்றின் பின்வரும் முழு ஜெபத்திற்குமே, ஏன் எல்லா ஜெபத் திற்குமே திறவுகோல் வாக்கியமாகும். அதன் ஆழந்த மெய் போருளை உய்த்துணர் ஒருவனது ஆயுள்கால முழுவதும்கூடப் போதாது. அதன் முழுக் கருத்தையும் முற்றமுணர் யுகா யுகங் களாகும். கடவுளின் தந்தை—அன்பு பற்றிய அறிவு முதன்மையும் என்மையுமானது. அத்துடன் ஜெபப்பள்ளியில் அதேவே முடி வான, உன்னதமான பாடம். உயிருள்ள தேவனேனோ கொள்ளும் கோழங்கத்தொடர்பிலும்; அவரோடுகொள்ளும் நேர்முக அன்பின் ஐக்கிய உணர்வினுமே ஜெப வாழ்வு ஆரம்பமாகிறது. பரிசுத்த ஆலி யானவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட, கடவுளின் பிதாத்துவ அறிவில் தான், ஜெபத்தின் வல்லமை வேருன்றி வளரும் ஒப்பற்ற பரமதந்தை

யின் எல்லையற்ற பட்சத்திலும்; இரக்கத்திலும், பொறுமையிலும், அவர் மனது வேண்டுதலுக்கு அன்புடன் செலிக்கொடுக்கா நமக்கருள் புரிவது இவையே ஜெபவாழ்வின் ஆனந்தம் அமைகிறது.

‘உம்முடைய ஈரம் பரிசுத்தப்படுவதாக’.

உடனடியாக நம் மனதில் படும் ஒரு விஷயம் இங்கே இருக்கிறது. பொதுவாக மனது ஜெபங்களில் முதலாவது மனது தேவை களைப்பற்றிப் பேசிய பிறகுதான் ஈரம் கடவுளுக்குத் தவறற்றப் பற்றி வேண்டுதல் செய்கிறோம் ஆனால் ஆண்டவரே முதலாவது கடவுட்குத் தவறற்றையும் பிறகு மனது தேவைகளையும் வேண்டும் வகையில் ஜெப ஒழுங்கை தலைகீழாக மாற்றியருளியுள்ளார். அவர் தன் துள்ள ஜெப ஒழுங்காவது: முதலாவது உமது ஈரம், உமது இராஜியம், உமது சித்தம்; என்கிறார். பிறகுதான் ‘எங்களுக்குத் தாரும்’, ‘எங்களுக்கு மன்னியும்’, ‘எங்களை நடத்தியருளும்’, (Lead us) ‘எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளும்’ என்கிறார். இது ஒரு மாபெரும் போதனை. மெய் வழியாட்டில் பரமபிதாவிற்கே முதலிடம் தரவேண்டும். பரமபிதாவே எல்லா மாபிசுத்தல் வேண்டும். அவரே மகிமைப் படவேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாக ஈரம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நம்மை மறக்கின்றோமோ, அவ்வளவுக் கெவ்வளவு நமக்கு ஜெபத்தால் கிடைக்கும் ஆசியின் ஐசுவரியம் பெருகும். பரமநீலத்தைக் காக்க தியாகம் செய்வதை எவ்வெருவனும் இழந்துபோக மாட்டான்.

இக்கருத்தே மனது ஜெபங்களில் ஆதிக்கம் செய்யவேண்டும். தனிஜெபம், பரிந்து பேசுகதலின் ஜெபம் என்று ஜெபம் இருவகைப்படும். பரிந்து பேசுகிற ஜெபத்திற்காக, சாதாரணமாகச் செலவிடுகிற நேரமும் முயற்சியும் சொற்பேம். இது இப்படி இருந்தல் கூடாது. பரிந்து பேசுகிறவர்களைப் பிறிற்றுவிக்கவே இயேசுநாதர் தமது ஜெபப்பள்ளியை நிறுவிருக்கின்றார். ஏனெனில் அவரது திருப்பணியின் அன்பின் ஆசிகளை, ஜெபப்பள்ளி மாணவர் தமது ஜெபத்தவங்களாலும், விசுவாசத்தாலும் உலகில் கொண்டு வர வேண்டிய பொறுப்பை வாராபுனர். இதுவே மனது குறிக்கோளாயிராவிடில் மனது ஜெப வாழ்க்கை உயரிய நிலையை அடைவாது. குழந்தையானது முதலாவது தனக்கானவற்றையே தன் தந்தையிடம் கேட்டாலும்கூட, சீக்கிரத்தில் தன் சகோதரிக்கும் கொடுக்கும்படி கேட்கப் பழகுகிறது. ஆனால், தனது தந்தையின் விருப்பங்களுக்குக்காவே உயிர் வாழ்ந்து, தனது தந்தையின் குடும்பப் பொறுப்பையோ தொழிலையோ ஏற்று நடத்தும் வயதுவந்த குமாரனோ அதிகம் கேட்கிறான். கேட்ட பாவற்றையும் பெறுகிறான். பரமபிதாவின் காமத்திற்கும், அவரது இராஜியத்திற்கும், அவரது திருவுள்ளச்

சித்தத்திற்கும் முதலிடம் கொடுப்பதும், மனது விரும்பங்களையெல்லாம் நமக்குக் கிடைப்பதுமான தூய திருப்பணிக்கே மனது ஆண்டவர் நம்கொடுப்பிறிற்றுவிக்கிறார். எனவே இதற்காகவே ஈரம் வாழ்வோமாக. பரமநீலத்தையே என்று சொல்லுகிற அதே பூச்சிலேயே உமது ஈரம், உமது இராஜியம் உமது சித்தம் என்ற மூலமந்திரத்தை சதா உச்சரிப்போமாக.

‘உம்முடைய ஈரம் பரிசுத்தப்படுவதாக’ என்ன காமம்? இப்படிப்பட்டபயமாகிய பிதா என்ற காமமே. பழைய ஏற்பாட்டின் மைய வார்த்தை பரிசுத்தம் என்பதே. புதிய ஏற்பாட்டின் மைய வார்த்தை பிதா ஈரம் என்பதே. அன்பின் காமமாகிய இதிலேதான் கடவுளின் சகல பரிசுத்தமும், மகிமையும் இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஈரம் பரிசுத்தப்படுவதெவ்வளவு? கடவுளோலேயே பரிசுத்தப்படுத்தப்படும். ஏனெனில், ‘நீங்கள் பரிசுத்தக் குறைவாக்கிய எனது பெரிய காமத்தை நானே பரிசுத்தப்படுத்துவேன்’ என்று கடவுளே கூறியுள்ளார். நம்மிடும், கடவுளுடைய சகல பிள்ளைகளிடும், உலகரிய, பரிசுத்தத்தையும், தெய்வீக வல்லமையையும், கடவுளுடைய காமத்தின் அந்தாங்க மகிமையையும் கடவுள் தாமே வெளிப்படுத்தக்கூறாக மனது ஜெபம் இருக்கவேண்டும். பரமபிதாவின் ஆவி பரிசுத்த ஆவியே. அவராலேயே ஈரம் நடத்தப்படும்படி நாம் இசையும்போதுதான் மனது ஜெபங்களிலும் மனது வாழ்க்கைகளிலும் அவரது காமம் பரிசுத்தப்படும், ‘எங்கள் பிதாவே. உம்முடைய காமம் பரிசுத்தப்படுவதாக’ என்ற ஜெபத்தைக் கற்போமாக.

‘உம்முடைய இராஜியம் வருவதாக’. பரமபிதா, ஒரு அரசன். அவருக்கு ஒரு இராஜியமும் உண்டு. ஒரு அரசனின் குமாரனும் சுதந்திரவாளியுமாகிய ஒருவனுக்குத் தனது தந்தையின் இராஜியத்தை விடச் சிறந்த பற்று வேறென்றுமே கிடையாது. புத்த காலத்திலும் ஆபத்துக்காலத்திலும், இதுவே அவன் ஆவனும் தாமதமின்றி இதைத்தவிர வேறெந்தையும் கருதான். பரமபிதாவின் புதல்வர் பகைவன் நாட்டிலிருக்கின்றார். பாமண்டலத்திலுள்ள பரம இராஜியம் இன்னும் பூரணமாய் வெளிப்படவில்லை. எனவே ‘உம்முடைய இராஜியம் வருவதாக’ என்று வருந்திக் கதறவது இயற்கையே. பரம இராஜிய வருகை ஒரு மகா முக்கிய நிகழ்ச்சி. ஏனெனில், பரமபிதாவின் மகிமை வெளிப்படும். அவரது பிள்ளைகளின் ஆசியும், உலகின் இராஜியமும் அகிண்பொருத்தே இருக்கிறது. நமது ஜெபங்கள் மீதும் கடவுள் இராஜியம் வரக் காத்திருக்கிறது. இதனை இயேசுனின் ஜெபப்பள்ளியில் கற்போமாக.

‘உம்முடைய சித்தம் பாமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறது போல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக’. இவ்வினைப்பத்தின் பிறகுதேய

கடவுளுடைய திருச்சித்தத்தைப் புண்படுத்தும் விதத்தில் அடிக்கடி உச்சரிக்கிறோம். பரலோகத்தில் கடவுள் திருச்சித்தம் செய்யப்படுகிறது மெய்யே. பரலோகத்தில் அவரது சித்தம் செய்யப்படுவது போலவே பூமியிலேயும் அவரது சித்தம் செய்யப்படும்படி வேண்டுமாறு ஆண்டவர் போதிக்கிறார். கடவுள் திருச் சித்தமே பரலோகத்தின் மகிமை. ஆதலால், அதனைச் செய்வது பரலோக ஆசிரியாகிறது. எப்போது அவரது சித்தம் செய்யப்படுகிறதோ அப்போது பரலோக இராஜியம் இருந்தபத்திப் பிரவேசிக்கிறது; பரம தந்தையின் அன்பினை எவ்வெப்போது விகவாசமானது ஒப்புக்கொள்ளுகிறதோ, அவ்வப்போது கீழ்ப்படிதலானது பரமதந்தையின் திருச் சித்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளுகிறது. தற்பிரதிஷ்டையும், பரலோகம் அவரது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதுபோல கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்க்கைக்காக வேண்டும் ஜெபமுமே சிறுபிள்ளையின் ஆவியை ஒத்ததாகும்.

‘எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தரும்’

பரமத்தையின் ஈமத்தையும், அவரது இராஜியத்தையும், அவரது சித்தத்தையும் பற்றிக் கவலியெடுக்க நாம் இணங்கும்போது, நமது அன்றாடம் உணவிற்காக கேட்கும் முழு உரிமை நமக்குண்டு. ஒரு எஜமானன் தன் சேவகனுடைய உணவைப்பற்றியும் ஒரு சேனைத் தலைவன் தன் போராளிர் உணவைப்பற்றியும், ஒரு கடவுள் தன் குழந்தையின் உணவைப்பற்றியும் கவலை எடுப்பது கண்டுகூ. தனது ஜெபத்தின் மூலம் அவரது காரியங்களைப்பற்றி அக்கறை கொள்ளும் அடியாளின் உணவைப்பற்றிப் பரமத்தை கவலியெய்தாதிருப்பாரா? ‘பரமத்தையே! நான் உமது மகிமைக்காக, உமது திருத்தொண்டிற்காக உயிர் வாழ்கிறேன். எனியேயினைப்பற்றி நீர் கவலை எடுக்கிறீர் என்பதை நான் அறிவேன்’ என்று நாம் முழு நம்பிக்கையோடு கூறலாம். கடவுளுக்கு நம்மை ஒப்படைப்பதும், அவரது திருவுள்ளச் சித்தமும் அநித்திய காரியங்களுக்காக வேண்டித்ல் செய்யும் அதிசயமான உரிமையை நமக்குள்ளுள்ளே நான் பரமத்தினதின் அன்பினுக்கே நமது உலக வாழ்வின் தையும் ஒப்படைக்கப்படுகிறது.

‘எங்கள் கடவுள்களுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும், உடலுக்குவை எப்படியோ அப்படியே ஆத்தமாவிற்கு மன்னியும், உடலுக்குவை கொடுக்கப் படின ஆத்தமாவிற்கும் உணவு அருளப்படுவது உறுதி. நாம் கடவுளின் பிள்ளைகள். அத்துடன் நாம் பாலிகள். நமது மன்னிப்பைப் பெற்ற விசுவத்திக் முடியாத இரத்தத்தின் பொருட்டே பரமபிதா வின சங்கிதானத்தை அடுக்க அருகதை படைத்திருக்கின்றோம்—அதாவது மன்னிப்பிற்காக வேண்டும் நமது ஜெபமானது பரவ உணர்ச்சியுற்ற வெறும் சொற் கூட்டமாயிராதபடி ஜாக்கிரதையாயிருப்போமாக. மெய்மனத்தாப்பப்பட்டு அறிக்கையிலேதே மன

மன்னிப்பைப் பெறும் என்றுணர்வோமாக வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டு பட்டபடியே விசுவாசத்தோடு மன்னிப்பைப் பெறுவோமாக. அதிலே ஆவிக்குரிய மெய்ப்பொருள். அதிலே கடவுளுக்கு நமக்கும் இடையே நடைபெறும் உண்மையான தொடர்பு, அதிலே கடவுளின் அன்பிற்கும் பிள்ளைகளின் சிவாக்கியங்களுக்கும் ஏற்பட்ட திறப்பு, பிறரை மன்னிக்கும் சிந்தையிலாவது போமாயின் அத்தகைய மன்னிப்பை உயிருள்ள வெளிப்பாடாகக் கொள்வது அசாத்தியம். பரம மன்னிப்பைப் பெறுவது பரலோகத்தொடர்பாவது போல பிறரை மன்னிப்பது கடவுள் அடியாளின் பூலோகத்தொடர்பாகிறது. அத்தகைய ஜெபத்தை நாம் பரமபிதாவை நோக்கி உச்சரிக்கும் போது, மனமால் மனதார நேசிக்கப்படாதவர் எவருமே இல்லை என்று சொல்லும் நிலையில் நாயிருக்கவேண்டும்.

‘எங்களைச் சோதனைக்குட்படப் பண்ணுமல், தீமையினின்றும் எங்களை இராட்சித்துக்கொள்ளும்’ என்றாக ஆகாரத்தைப் பெறுவதும், நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதும், பாவங்களினின்றும் தீமையினின்றும் நாம் காக்கப்படுவதுமாகிய இந்த முன்று விண்ணப் பங்களிலே நமக்கு வேண்டிய தேவைகள் யாவும் அடங்கியுள்ளன. ஆகாரத்திற்கும், மன்னிப்புக்கும் செய்யப்படும் ஜெபமானது பரமபிதாவின் திருவுள்ளச் சித்தத்தின்படி எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து வாழாமலாமேயே அர்ப்பணம் செய்வதையும், நமக்குள்ளிருந்து நமது ஆதிக்கம் செலுத்தித் தீமையினின்றும் இடங்கிக்கும் ஆவியின் வல்லமையாலுருளப்படும் விசுவாச ஜெபத்தையும் கொண்டதாயிருக்கவேண்டும்.

கடவுளின் பிள்ளைகளே! இவ்விதமாகவே நாம் ஜெபிக்கும்படி இயேசுகரதர் விரும்புகிறார். அவரது ஈமமும் அவரது இராஜியமும் அவரது திருவுள்ளச் சித்தமும் நமது அன்பில் முதலிடம் பெற்றிடும். அவர் போஷணையும், அவர் மன்னிப்பும், அவர் அன்பின் சித்தமும் நமது உடைமையாக. இவ்விதமான ஜெபத்தில் அவர் செடியும், நாம் கொடியுமாக, அவர் உயிரும் நாம் உடலுமாக, அவர் பாவம் நம்மணமாக, அவர் நிலமும் நாம் பரிநாமக் ஒன்றுபடுவதன்மூலம் உமது எங்கள் என்ற இரண்டும் ஒரே பொருளாக நிகழ்க்கும் என்பது மகிமைக் கிளக்கு. அத்தகைய ஜெபம் சிறிதும் சந்தேகமின்றி ஜக்கியமும் பாஸ்பர அன்புமாயமும். ஜெபத்தைத் துவக்கி நவரமட்டுமல்ல, முடிக்கி நவரமாகிய அவரை விசுவாசிக்கவும் வழிபடவும் அது நடத்தும். ‘என்னால் இராஜியமும், வல்லமையும், மகிமையும் என்முன்னிறைக்கும் உம்முடையவைகளே, ‘ஆமென்’.

திருச்சுத்தோ! எங்களுக்கு ஜெபிக்கப் போதித்தருளும் ‘எங்கள் பிதாவே’.

தென்னிந்திய சபையின் நான்காவது ஸிஸ்டு (பத்திராதிபர்)

தென்னிந்திய திருச்சபையின் நான்காவது ஸிஸ்டு மகாசபைக் கூட்டம் இவ்வருடம் ஜனவரி 12-15 வரை சென்னையிலுள்ள மெஸ்ஸன் போதகமுறையப் பயிற்சி கல்லூரியில் நடைபெற்றது. அதில் 14 அத்தியக்ஷாணத்தின் அத்தியக்ஷாணங்களும், பிரதிநிதிகளும் சர்கோதரமிஷன் பிரதிநிதிகளும் பார்வையாளர்களும் சமூகமாயிருந்தனர்.

ஸிஸ்டுன் மாட்டேற்றமும் சென்னை அத்தியக்ஷாணமான மகாசபை ஹாலில் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் கூட்டங்கள் துவங்கின. தலைவர் தமது தலைமையுறையில் தாம் தமது தலைமை பதவியிலிருந்து விவக விரும்புவதாகவும், காலத்திற்கேற்றவாறு ஓர் சர்கேசி தலைமைப் பதவி வகிப்பது ஏற்றதெனக் கூறி, ராயலசீமாவின் அத்தியக்ஷாண மகாசபை சமித்திரா அவர்களை மாட்டேற்றமாராகவும், மதுரை இராமநாதபுரம் அத்தியக்ஷாண மகாசபை நியூபிகின் அவர்களை உதவி மாட்டேற்றமாராகவும் தெரிந்தெடுத்தனர்.

பின்னர் அத்தியக்ஷாண்களின் அனுமதியின் சபைக் கமிட்டிகள் சர்க்கார் நியாயவல்லங்களுக்கு வழங்குகளைக் கொண்டு போகக் கூடாத்தென்று தீர்மானித்தனர். அத்தியக்ஷாண்களின் பதவி நீங்கும் வயதை 65 ஆகவும் அவசியத்திற்கேற்றவாறு 70 வரை நீடிக்க தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீமான் ஜி. டி. பால் அவர்கள் மறுபடியும் காரியதரிசியாகவும், ஸ்ரீமான் ஏ. குணமணி அவர்கள், கனம் அகஸ்டஸ் அவர்களுக்கு பதவாக பொக்கிஷதாராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

1951-1953 முடிய உள்ள காலத்திய அறிக்கை காரியதரிசியால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பஞ்சத்தினால் சபைகளில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையும், மேற்கத்திய நாட்டுச் சபைகளின் தாராள சிந்தையை, அவர் குறிப்பிட்டார்.

தாய்ச் சபைகளிலிருந்தும், சர்கோதர சபைகளிலிருந்தும் வாழ்த்துச் செய்திகள் பல வந்திருந்தன. தென்னிந்திய சபையின் முன்னேற்றத்தை அதிக கவனத்தோடு கவனிப்பதாயும், அதன் முன்னேற்றத்தை அதிகமாய் ஆகிப்பதாயும், தாங்களும் இவ்வித பெரிய ஐக்கியத்தில் ஈடுபடும் காலத்தை எதிர்பார்ப்பதாயும் பலர் கூறினர். தாய்ச் சங்கங்கள் தங்கள் குழந்தைகளான இவ்வைக்கியத்தில் ஈடுபட்ட சபைகளின் முன்னேற்றத்தில் திருப்தி தெரிவித்தனர்.

டாக்டர் வெலவர், லண்டன் மிஷன் சார்பாக பேசியபோது எப்ரல் மாதத்தோடு தென்னிந்தியாவில் நடக்கும் அச்சங்கத்தின் எல்லா வேலைகளும் தென்னிந்திய சபையின் பொறுப்பில் விடப்படுமெனத் தெரிவித்தார். சங்கை பாப்டிரிட்ஜ் ஐயர் ஆங்கிலசபை மேற்றிராணியார் சார்பாகப் பேசியபோது, ஆங்கிலத் திருச்சபைக்கும், தென்னிந்திய சபைக்கும் உள்ள பார்வையத்தைக் குறித்து திருப்தி தெரிவித்தார். மார்தோமா சீரிய சபையின் வேதசால்திர ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார் தென்னிந்திய சபையோடு பரிசுத்த நற் கருணையில் பங்கு கொள்ளத் தடையிலை என அறிவித்தனர்.

“இந்தியாவில் சுவிசேஷப் பிரபல்லியத்திற்கு மாதிரி”, என்பதே மகா நாட்டின் முக்கிய பொருள். இதைப்பற்றி சங்கை செல்வப்பா ஐயரும், மெடாக் அத்தியக்ஷாண மகாசபை உவிடேக் கா அவர்களும் ‘குருத்தவம்’, பற்றி, மதுரை இராமநாதபுரம் அத்தியக்ஷாண மகாசபை லெஸ்லியூகின் அவர்களும் ‘செய்தசை ஊழியர்’, பற்றி சங்கை தேவப்பிரதாசம் ஐயரும், ‘அந்நிய நாட்டுப் பண உதவி’, பற்றி மகாசபை சமித்திரா அத்தியக்ஷாணம், ‘அந்நிய நாட்டு ஊழியர்’, பற்றி ஸ்ரீமான் பால் அவர்களும் பேசினர். தகுந்த ஆலோசனையின்கீழ் சர்கேசி சபை அதிகமாக அன்னிய நாட்டுப் பண உதவியையோ, ஊழியரையோ, முறைகளையோ, சார்ந்திராது, நமது நாட்டுக்கேற்றதும், சொந்தமானதுமான கிறித்தமுறைகளையும், சேய்ட்சை ஊழியர்களையும் கண்டுபிடித்து பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் அதை நான்கு வருட காலத்திற்கு பரிட்சார்த்தமாக செய்து பார்க்கவேண்டுமெனவும் ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

சங்கை செல்வப்பா ஐயவர்களால் அன்று சாயங்காலம் வந்திருந்த பிரதிநிகளுக்கு ஓர் வரவேற்புப் பொதுக்கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. ஓர் மிஷனரிக் கூட்டமும் நடந்தது. அதில் யாப்புலாவில் செய்யப்படும் ஊழியத்தையப்பற்றி பேசி அவ்வுழியத்திற்கு நமையாவரின் உதவியும் ஆதரவும் மிகத்தேவை என்று கூறப்பட்டது.

உக்கன் பதவிபற்றி அது குருபதவிக்கு முந்தின ஓர் கிளையாவல்லது அது ஓர் தனியானதும் கிளையானதுமான பதவியா என்ற கேள்விபற்றி தர்க்கம் செய்யப்பட்டது. பலதூறியில் உள்ளவர்கள் இதில் சொந்த சபையில் சுயேட்சையாக ஊழியம் செய்யலாமா என்ற கேள்வி யோசிக்கப்பட்டது. இதில் அடங்கிய வேத சால்திர தூட்பங்கலினியரித்தம் மறு பரிசீலனைக்கு இதை ஓர் கமிட்டரி யிடம் ஒப்புவிக்கத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

லெமென்கன் சபைக்குச் செய்யவேண்டிய ஊழியத்தை, சபை உத்தியோக தன்மையில் மாத்திரம் அல்ல தங்கள் தங்களிடத்தில் களில் இருந்துகொண்டே செய்ய ஏதுவண்டு எனவும், ஒவ்வொரு

கிறிஸ்தவனும், ஓர் ஆசாரியன், அனுப்பப்பட்ட சனிகேசன்கள் என் பதை மறக்கக்கூடாது எனவும் வற்புறுத்தப்பட்டது. மாடரோற்றர் அவர்கள் ஆங்கிலேயத் திருச்சபைக்கும், தென்னிந்திய திருச் சபைக்கும் இடையே உள்ள கிலே முன்னேறி வருவதாகக் கூறினார். அயர்லாந்தில் கூடிய பொது சிபிளா தனது கூட்டத்தில் அயர்லாந்து சபையைச் சேர்ந்த குருக்களோ மற்றவர்களோ தென்னிந்தியா விற்கு வந்து தென்னிந்திய சபையின் ஊழியத்திலோ, தொழுகை மீளோ பங்கெடுப்பதில் தடையில்லையென அறிவித்திருக்கிறது எனக் கூறினார்.

பெண்களின் ஐக்கிய காரியாதிரிசியாக இருந்துவந்த பீக்கனல் கிரகாம் அம்மையார் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட னார். அவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு தென் திருவாங்குலாச் சேர்ந்த சகோதரி பியாற்றிரிஸ் டானியேல் அம்மையார் நியமிக்கப்பட்ட னர். அவர்கள் மேல் நாட்டுப் பண உதவியில் இப்போது இங்கி லாந்தில் இதற்கேற்ற பயிற்சி அடைந்து வருகிறார்கள். இச்சங்கத் தின் புதிய தலைவர், உபதலைவர் பொக்கிஷதார் யாவரும் இந்நியரே. தற்போது 50 சகோதரிகள் இவ்வங்கிய சங்கத்தில் உழைப்பதா யும் அதில் 36 பேர் இருப்பது போர் இந்திய சகோதரிகள் என்றும் அவ் வறிக்கை கூறிற்று.

தற்சமயம் சுமார் 800 குருக்கள் தென்னிந்திய சபையில் உள்ள என்றும் அவர்களில் சுமார் நூறுபேர் தற்போது புதிதாக குரு அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் எனவும், மொத்தத்தில் பாதிக்கு மேலானவர்கள் அத்தியக்ஷர்களால் குரு அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் என்றும் கூறப்பட்டது.

தினசரி வேதவாசிப்பு, ஓய்வு நாட்கள், விசேஷித்த நாட்களுக்கு ரூரிய பாடங்கள், ஜெபங்கள் முகவுரைகள் பற்றியும் ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டு, அவைகளை நடைமுறையில் இஷ்ட பரிந்துகிட்டு விட் டுப் பார்க்க முடியுமா செய்யப்பட்டது. தென்னிந்திய சபையின் புதிய ஆராதனை ஒழுங்கு கூடிய சீக்கிரம் ஆயத்தமாகும். எங்கெங்கு விருப்பமோ அங்கே அதை உபயோகிக்க உத்திவு கொடுக்கப்பட டது.

ஆராதனை ஒழுங்குக் கமிட்டி ரூனான்ராண முறையை எழுத் தும், திட்டப்படுத்தல் முறையை புதிப்பிடுகவும், சந்தர்ப்பங்களுக்கு கேற்ற வேத வாக்கியங்களைக் குறிக்கவும், அவைகளை பிடுதேச பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டது. குருமா ளில்லாத இடங்களில் சில மாதலங்களுடன் ஜெப ஒழுங்குகளை மற்றவர்கள் கையாடத்தக்க கிதாமய் ஒழுங்கு செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. சாயங்காலம் ஓர் பொதுக்கூட்டம் மாட

ரோற்றர் தலைமையில் நடந்தது. கடந்த 6 வருட காலத்தில் தென் னிந்திய சபை என்ன சாதித்தது என்று கூறப்பட்டது. தென் னிந்திய சபை ஓர் சுயாதீன சபை, ஐக்கியத்திற்கு வழிகாட்டிய சபை ஆக உலகத்தில் உள்ள மற்ற சபைகளின் கண்கள் இதன் முன்னேற்றத்தையே நோக்கியிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டது.

பெங்களூர் ஐக்கிய வேத கல்லூரியைச் சேர்ந்த திரு J. ரசல் ஐயர், சபையின் சமுதாயக் கொள்கைகளைப்பற்றி பேசுகையில் தனி ஆத்தமர்க்களின் இராட்சிப்பையும் சுருதாவும் சமுதாயத் தின் இராட்சிப்பையும் சுருதிவேண்டும் என்று கூறினார் ஆகவே கிறிஸ்தவ சமுதாயம் மற்ற சீர்திருத்த சங்கங்களோடும், சமுதாயக் கோடும் ஒத்தமைக மற்ற சீர்திருத்த சங்கங்களில் ஈடுபடவேண்டும். திருச்சபை நீதி, நியாயத்தை மாத்திரம் கருதி இவ்வழியத்தில் ஈடு படாது, அன்பினால் எவப்பட்டு மனிதனின் முழுபாகமான சீரீரம், மனம், ஆத்தம நன்மைகளிலும் கவனிக்கொள்ளல் வேண்டும் என னார்.

பல அறிக்கைகள் வாசிக்கப்பட்டன. சங்கத்தின் ஆங்கில பத்திரிகையின் பத்திராதிபாக மறுமுறையும் சங்கை செல்வப்பா ஐயரையே நியமித்தனர்.

அங்கியநாட்டு பண உதவியைத் தொடர்ந்து வாங்கிக் கொள்ளும், இங்கு நடக்கும் வேலைகளுக்கு சபை மிகுதியாக தன்னையே நம்பி யிருக்கவேண்டும் என்றும், சில தாய் சபைகள் ஏதோ காரணத்தால் பணம் அனுப்புவதை நிறுத்த நேரிடும் அதற்காக நன்றி தெரிவித் தக்கூடிய நிலையில் இருந்தல்லவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

விவாகப் பிரச்சினைகள் குறித்த கமிட்டியின் அறிக்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதில் முக்கியமாக தம்பதிகள் ஒருவரை ஒரு வர் தள்ளிவிடுதல், கலியாணம் செய்வதில் கலக்கப்பட்ட இன சம பந்தங்கள், குடும்பங்களை கட்டிவிட்டிருக்கின்ற பிரச்சனை களுக்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

இராஜ்யங்கள் கிஷயத்திலும், வாலிபர் இயக்கம் போன்ற மிஷனரி ஊழியங்களிலும் N. C. C. கமிட்டியின் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க முடியு விசேஷமாக வாலிபர் இயக்கம்போன்றதைத் தனித்தனி அத்தியக்ஷாதீன பிரச்சனையாக நடத்தத் தீர்மானம். தென்னிந்திய சபை, ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அமெரிக்காவில் இவான்ஸ் மன் பட்டினத்தில் நடக்கவிருக்கும் உலக திருச்சபை மகாநாட்டில் பிரதிநிதி ஸ்தானம் பெறும்.

வேதசாஸ்திர கமிஷன் அறிக்கையில் ஊதன் சபையோடு ஐக்கியம் ஏற்படுவதில் முன்னேற்றம் அறிவிக்கப்பட்டது. அது

பற்றிய மூன்றாம் வெளியீடு சீக்கிரம் வெளிவரும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

பாப்டிண்டு சபையோடு ஐக்கியப்படுவதில் அச்சுப்பையின் சார்பில் பேசக்கூடிய பிரதிநிதிகள் அதிகாரப் பூர்வமாய் நியமனம் பெருத்தால் பேச்சு வார்த்தைகள் சற்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சபை அங்கத்தவர்தின் சிபர்தீன், சபை ஆதரிப்புக்கு பணம் கொடுப்பதும், வயதுமாட்டுமல்ல, அதோடுகூட அவர்களின் குணசீலமும், நடத்தையும் சிறந்ததாயிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது.

அமெரிக்காவிலுள்ள ஆங்கில திருச்சபையிடமிருந்து மேல் படிப்புக்காக அந்நியநாடு செல்வதுபற்றிய தீவிர சகாயத்தைக் குறித்து சில சட்டத்திட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

1956ல் நடக்கவிருக்கும் மகாநாடு திருச்சியில் நடைபெற வேண்டுமென்று அந்த அத்தியக்ஷாதினத்தார் விடுத்த அழைப்பு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

ஐக்கியத்தின் வளர்ச்சியும், சனிசேஷ ஊழிய வாஞ்சையும், ஆத்திரமும், புதுகாரியங்களை அப்பியசினத்தலில் பூரண சுதந்திரமும், சுதேசத் தலைவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதிலும், ஊழியத்தில் சுயநாட்டு முறைகளை அனுசரிப்பதிலும் வளர்ச்சிகொணப்பட்டுவதென்று இக்கூட்டங்கள் தெளிவுபடுத்தின.

மகாசனம் ஹாலில் அத்தியக்ஷரின் சேவையை பெரிதும் பாராட்டிப்பேசி அவருக்கு ஓர் பழைய ஏற்பாடு புத்தகமும் அங்கத்தினர்களின் கையெழுத்துகள் அடங்கிய ஓர் நகலும் அன்பளிப்பாக கொடுக்கப்பட்டது. அத்தியக்ஷருக்கும், அவரது பாரியாருக்கும் மலர்மலர் சூட்டப்பட்டது. பலத்த காசோஷங்களுக்கிடையே அத்தியக்ஷர் எழுந்து தமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கூறியதாவது:—தாம் இந்நியாவுக்கு வந்து, இவ்வித உன்னத ஊழியத்தைச் செய்யவும், கிறிஸ்தவ சத்தியங்களை இங்குள்ள ஐக்கியத்தின் மூலம் கற்றுக் கொள்ளவும் கிடைத்தது ஓர் பெரும் சிவாக்கியம் என்றும், தான் செய்த எல்லாக் கைங்கிரியங்களிலும் மற்றபாவரும் ஐக்கியமாகவும், பொருளையாகவும் உதவினதற்காகவும், தாம் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் தமக்கும் அம்மாளுக்கும் காட்டிய பேரன்பிற்காகவும் நன்றி தெரிவித்தார்.

மதிப்புரை.

“அவரில் இருந்த வெளிச்சம்” என்ற தலைப்புடைய புத்தகம் வேதப்பாடசாலையில் இருக்கிறது. இதை ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர் கனம் எவ். எல். பிபேயன் என்பவர். இவர் சர்க்காரில் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகித்தவர். ஆனால் நல்ல கிறிஸ்தவன். கிராம மக்கள் மேய்ப்பனரில்லா ஆடுகளைப் போலிருந்ததை இவர் கண்டார். அவர்கள் கல்வி, சுகாதாரம், தேசபக்தி, கடவுள்பக்தி முதலியவற்றில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டார். அதற்கான முயற்சியும் எடுத்துப் பல துறைகளில் வெற்றி கண்டார். தன் அனுபவம் முழுவதையும் புத்தக ரூபமாக எழுதினார்.

இதன் முக்கியத்தைக் கவனித்த ஆக்ஸ்பர்ட் யூனிவர்ஸிட்டிப்ரெஸ் சங்கத்தார் இதைத் தமிழில் வெளியிட்டனர். மொழி பெயர்த்தவர் அனுபவம் வாய்ந்த கனம் ஜி. வி. யோபு அவர்கள். கிராம முன்னேற்றத்திற்கான சகல விஷயங்களும் எளிய நடையில், நாம் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய வகையில், எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தியட்சாநீன இலக்கியக் குழுவின் இந்தப் புத்தகம் நம் ஊழியருக்கு மிகப்பிரயோஜனமானதென்று ஆபீரத்துக்கு மேலான பிரதிகளை விலக்கு வாங்கி வைத்திருக்கின்றனர். இதன் விலை ரூ 1-2-0. ஆனால் யாவரும் எளிதில் வாங்கும்படி அது 8 அணை விற்கு விற்கப்படும். 25 காப்பிகள் வாங்குகிறவர்களுக்கு 6 அணை வீதம் விற்கப்படும் வேண்டியவர்கள் பசுமலை வேதப்பாடசாலைத் தலைவருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுகிறோம்.

(ப.).

விளம்பரம்

மருத்துவ பயிற்சி அப்பிளிகேஷன்

ஒவ்வொரு வருஷமும், மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் மாதிரம் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். தமிழில் சொந்த கையெழுத்தாக, வயது, பாஸ்பண்ணின் வகுப்பு எழுதி நாலணை ஸ்டாம்புகளுடன் கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் :—

Nursing Superintendent,
St. Martin's Hospital, Ramnad.

விளம்பரம்

அடியிற்கண்ட (audio-Visual) பிரச்சாரத்துக்குரிய சாமான் கள் பசுமலை வேதசாஸ்திர பாட்சாலையில் இருக்கின்றன. அவை யாவையும் மதுரை-ராமநாதபுரம் அத்தியட்சாஸ்திர ஊழியர்களுக்கு உபயோகிக்கப்படலாமென்று, தெரிவிக்கிறோம். அவைகள் பின் வருமாறு :—

1. சினிமா யந்திரம் (ஒன்று)
2. டாக்கீஸ் சம்பந்தமான யந்திரம் (ஒன்று)
3. சினிமா பிலிம் படங்கள் (சுமார் 8)
4. ஒலிபெருக்கி (Loud-Speaker) (ஒன்று)
5. அசையாத படம் காட்டும் சின்ன யந்திரம் (ஒன்று)
6. அதற்குரிய சிலேடுகள் (சுமார் 6 சின்ன பெட்டி)
7. அதற்குரிய பிலிம் படங்கள் சுமார் 12
8. சுகாதாரத்தைப்பற்றிய பெரிய சார்ட்டுகள்

சுமார் 100

9. தொற்று நோய் சுகாதாரம் முதலிய விஷயங்களைக் குறித்து ஏராளமான பிரச்சார பிரதிகள் உண்டு.

மேலே குறிக்கப்பட்ட உபகரணங்களில் உள்ள யந்திரங்கள் யாவும், மின்சாரமிருந்தால் மட்டும் உபயோகிக்கப்படலாம். அது மாதிரம்ல்ல, மிகுதியானவை இப்பொழுது பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த யந்திரங்களையாவது மற்றுமுள்ள உபகரணங் களையாவது யாராவது எடுத்து உபயோகிக்க விரும்பினால் அவர்கள் பசுமலை சங்கை இ. இ. உவைட் ஐயருக்கு எழுதி விசாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ரிப்பேரான யந்திரங்கள் ஆயத்தமானவுடன் இந்த பத்திரிகை யின் மூலம் அறிவிக்கப்படும்.

சாதாரணமாக குறைந்தது 10 நாள் நோட்டீஸ் ஐயரவர்க ளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

END OF
ISSUE